

sket i Henhold til den Aftale, der var mellem Politidirektøren og Militærmyndighederne, men det ærede Medlem Hr. Zahle har jo, netop paa Sp. 1840 i forrige Aars Rigsdags-tidende, gentagne Gange slaaet sig for Brystet og sagt: „Jeg har grebet ind... det er sket efter min udtrykkelige Anmodning, at der er truffet saa kraftige Foranstaltninger mod Grønttorvsspektaklerne“.

Justitsministeren (Rytter): Det ærede Medlem Hr. Rode kom med det mærkværdige Spørgsmaal, om jeg ikke havde Tillid til Politidirektøren, og hvorfor jeg henvendte mig til Kommandanten. Jeg ved ikke, hvad det ærede Medlem tænker paa; det forekommer mig, at det er et filosofisk Spørgsmaal. Det er i og for sig ligegyldigt, hvor jeg har Oplysningerne fra, men jeg har selvfølgelig henvendt mig til Politidirektøren, og jeg har faaet Oplysninger fra ham. Jeg sagde i min første Tale udtrykkelig, at jeg havde gennem første Politispektør faaet de og de Oplysninger fra Politidirektøren. Jeg sagde: jeg har ogsaa faaet dem gennem Militærvesenet, fordi jeg vilde være sikker i min Sag, at der ikke skulde foreligge nogen Misforstaaelse. De Datoer og Klokkeslæt, jeg opgav, har jeg selvfølgelig faaet hos Militæret; det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at Politiet ikke paa den Maade kan kontrollere, paa hvilke Dage og Klokkeslæt Militæret har været parat. Oplysning herom maatte jeg have fra Militærvesenet, men selvfølgelig har jeg konfereret med Politidirektøren. Det Forhold skal jeg nok klare. Jeg forstaa heller ikke, hvorfor det ærede Medlem pludselig bliver saa interesseret i dette. De Oplysninger, vi har, er jo gode nok.

De Spørgsmaal, om jeg har vidst, hvad der fandt Sted de to af mig nævnte Dage, og om det er positivt urigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Stauning sagde, at der har fundet Ranginger Sted paa Valgdagen og den 26. Oktober, har jeg jo besvaret saa kraftigt, som jeg overhovedet kan gøre det, i det foregaaende. Nej, noget saadant har ikke fundet Sted paa Valgdagen 1920, ikke paa nogen Valgdag, saa længe den nuværende Regering har siddet, og hvad den 26. Oktober angaar, svarede jeg ligeledes, at der var ikke foretaget Ranginger, saaledes at Militærets Automobiles holdt parat; det, der forelaa, var Vagtforstærkning og ikke andet... (*Stavning:* Er der Automobiles med til det?). Nej.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansens Spørgsmaal skal jeg meget let besvare. Jeg vil bede det ærede Medlem læse Referatet

for i Aften igennem, saa vil han se, hvad jeg har sagt om den 26. Oktober 1921. Det er tydeligt og klart besvaret.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen var inde paa, hvorvidt man kunde benytte en Skrivelse som den omtalte, om det var *fair* at benytte den. Derom kan jeg kun sige, at naar et Parti som Socialdemokraterne angriber Landets Justitsminister for Udvisning i stor Udstrækning, saa har selvfølgelig Landets Justitsminister Lov til at sige: Ja, men ogsaa Socialdemokraterne har henvendt sig til mig. Skrivelsen er ikke fortrolig, som jeg gentagne Gange har sagt til det ærede Medlem Hr. Hauge, men han gaar ikke desto mindre hver Gang ud fra, at det er en fortrolig Skrivelse. Der er ikke noget i den Skrivelse — jeg har jo oplæst den —, der antyder, at den er af fortrolig Karakter. Den er skrevet af Formanden for det socialdemokratiske Parti og bærer Partiets Stempel, saa alt synes at være i Orden og viser, at det er en officiel Skrivelse. Jeg forstaaer stadig ikke det ærede Medlems Argumentation. Jeg mener, jeg har Lov til at benytte en saadan Skrivelse, i alt Fald har jeg Lov til at benytte den, naar de Folk, der har skrevet Skrivelsen, mener, at det er *fair* at angribe Justitsministeren uanset denne Skrivelse. Selvfølgelig har man saa Lov til at benytte den. Det manglede jo blot, at Socialdemokraterne efterhaanden her i Tinget skulde bestemme, ikke blot, hvilke Angrebsmidler de skulde have Lov til at bruge, men ogsaa hvilke Forsvarsmidler vi skulde kunne benytte, at vi oven i Købet skulde spørge de Herrer: er denne Skrivelse fortrolig eller ikke? Nej, de Herrer bestemmer Angrebet, men vi bestemmer Forsvaret.

Det ærede Medlem Hr. P. Munch sagde, at det maatte være mig klart og tydeligt, at min Presse, som han var saa elskværdig at sige, vilde benytte de Oplysninger, som jeg gav. Ja, det er jo klart; naar de andre Partier har angrebet os for dette her, mener jeg, det er ganske selvfølgeligt, at vor Presse benytter de Oplysninger, vi giver her i Rigsdagen, som Forsvarsmiddel. Vi skulde vel ikke komme saa langt, at heller ikke det maa refereres, som sker her, og at vi i den Grad ikke kunde komme frem med de Oplysninger, Regeringen har at forsvare sig med. Jeg maa paa ny udtale Haabet om, at denne Debat skal medføre, at Socialdemokraterne for Fremtiden lader være med at udslynge Beskyldninger imod den nuværende Regering i Haab om, at vi ikke tør forsvare os. Jeg haaber, at Socialdemokraterne vil høre op med det. Jeg vil bede